

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/35/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200834
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200834.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: KRAMER INTERNATIONAL, s.r.o., so sídlom Za Hornádom 17, Spišská Nová Ves, v zastúpení JUDr. Andrej Gara, advokát, Šancova ul. Č. 108, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská ul. č. 32, P.O. Box 29, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Sk/0404/99/2011 zo dňa 15. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S 114/2011-46 zo dňa 3. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S 114/2011-46 zo dňa 3. mája 2012, p o t v r d z u j e .

?Žalobcovi súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S 114/2011-46 zo dňa 3. mája 2012, podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len O.s.p.), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0404/99/2011 zo dňa 15. augusta 2011, ktorými žalovaný podľa ust. § 58 ods. 1 a zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0071/08/11 zo dňa 16. júna 2011, ktorým mu bola podľa ust. § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 250/2007 Z. z., alebo zákona o ochrane spotrebiteľa), uložená peňažná pokuta vo výške 1.000 Eur pre porušenie ust. § 5 ods. 1 vyššie citovaného zákona a rozhodnutie s odkazom na ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže nebol v konaní úspešný.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ten námietky žalobcu ohľadne nesprávne

zisteného a posúdeného skutkového stavu a neprimeranosti uloženej sankcie vyhodnotil ako nedôvodné a to poukazom na ust. § 5 ods. 1, ust. § 24 ods. 1 a § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy uviedol, že správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len "RPMN") v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je pomerne významný, keďže predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru a je preto dôležitou skutočnosťou pre spotrebiteľa, ktorý sa môže porovnávaním nákladov kvalifikovane rozhodnúť pre spotrebný úver. Neuvádzanie RPMN v spotrebiteľských zmluvách, eventuálne uvádzanie nesprávnej hodnoty, súd obdobne ako správny orgán vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa. Rovnako i ďalšie nedostatky, a to nešpecifikovanie cien predávaných výrobkov a použitie neúčinného právneho predpisu, čo žalobca síce v žalobe nenamietal, avšak napriek tomu krajský súd vyhodnotil uvedené ako porušenie povinností uvedených v ust. § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd ďalej vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že z ust. § 24 ods. 1 citovaného zákona vyplýva obligatórna povinnosť správneho orgánu za porušenie povinností ustanovených zákonom uložiť pokutu, kedy zákon stanovuje iba hornú hranicu pokuty. Výška pokuty uložená v predmetnej veci je na spodnej hranici sadzby, pričom výšku tejto pokuty žalovaný ako i správny orgán prvého stupňa v dostatočnej miere odôvodnili závažnosťou zistených nedostatkov s prihliadnutím na úsilie žalobcu tieto nedostatky urýchliť a odstrániť. Zníženie pokuty by v danom prípade podľa názoru krajského súdu neplnilo výchovný ako i preventívny účinok. Keďže krajský súd nezistil nezákonnosť v postupe a rozhodovaní žalovaného žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p .. Vo svojom odvolaní žalobca zastáva názor, že správny orgán ako i súd rozhodli nesprávne, keď vzhľadom na nesprávne zistený a posúdený skutkový stav a priebeh rozhodli a uložená peňažná pokuta vo výške 1.000 Eur je neprimerane vysoká. Skonštatoval, že sankcionovanie v takejto miere je absolútne nevhodné a neprimerané. Uviedol, že k rozdielu v rámci údaje o RPMN došlo kvôli manipulačnému poplatku, ktorý nebol započítaný do RPMN, lebo bol zahrnutý do jednotlivých splátok. Manipulačný poplatok žalobca promptne odstránil zo svojich zmlúv, aby vyhovel požiadavke právnej úpravy, pričom však z jeho strany nešlo o zavádzanie spotrebiteľa a predmetný poplatok predstavoval iba paušalizovanú náhradu nákladov žalobcu. Rozhodnutie žalovaného považuje žalobca za neprimerané vo vzťahu k spoločenskej nebezpečnosti konania a najmä s ohľadom na neustálu snahu účastníka konania upraviť zmluvné ustanovenia a údaje o cene a RPMN v súlade sa s rýchlo meniacou sa právnou úpravou v oblasti spotrebiteľských zmlúv. Napriek tomu pokuta, ktorá bola žalobcovi uložená nebola žiadnym spôsobom znížená, napriek evidentnej snahe účastníka konania vykonať požiadavky správnych orgánov. Vzhľadom na to, žalobca zastáva názor o neprimeranosti uloženej pokuty, ktorá je uložená vo výške ktorá je ?likvidačná voči podnikateľskej činnosti žalobcu. Snaha účastníka konania o úpravu predmetných skutočností v súlade so Zákonom a pripomienkami žalovaného je podľa jeho názoru dostatočne závažným dôvodom na zníženie udeleného likvidačného postihu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, zároveň žiadal, aby rozhodol o trovách konania tak, že zaviazá žalovaného na ich náhradu a to prvostupňového ako i druhostupňového konania, spolu v sume 769,68 Eur.

Z písomného vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu je zrejmé, že ten sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k žalobe, nakoľko žalobca uvádza v odvolaní tie isté námietky ako tie ktoré boli predmetom žaloby. Žalovaný zastáva názor, že inšpektori SOI postupovali počas kontroly uskutočnenej s cieľom prešetriť podnety evidované na príslušnom inšpektoráte SOI v rámci zákonom zverených oprávnení a v inšpekčnom zázname zo dňa 18. januára 2011 systematicky a podrobne rozpisali výsledky šetrenia daných podnetov, ako aj výsledky preverenia dodržiavania zákonov, ktoré mal žalobca pri svojej činnosti dodržiavať. Kontrolou bolo zistené poskytovanie nepravdivých údajov a to vo vzťahu k výške ročnej percentuálnej miery nákladov ako aj nejasných informácií o cenách odpredaných výrobkov v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi. Skonštatoval, že žalobca síce postupne odstránil vytýkané nedostatky, ich odstránenie je však v zmysle ust. § 7 ods. 3 zák. č. 128/2002 Z. z., povinnosťou každej

kontrolovanej osoby. Okrem iného bol žalobca povinný odstrániť zistené nedostatky aj z dôvodu, že dozorný orgán v závere kontrol využíval svoje oprávnenia v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. d/ zák. č. 128/2002 Z. z. na vydanie opatrení na základe ktorých sa záväzným pokynom nariaďovalo žalobcovi, aby zistené nedostatky do určitej lehoty uviedol do súladu so všeobecne záväznými predpismi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný správny orgán trvá s ohľadom na charakter a závažnosť zisteného porušenia zákona na primeranosti uloženého postihu. Zdôraznil, že práve žalobca ako predkladateľ návrhov zmlúv spotrebiteľom, ktorý mal pri uzatváraní predmetných zmlúv konať ako osoba odborne zdatná a znála právnych predpisov v oblasti predaja tovarov podomovým spôsobom ako aj poskytovania úverov, mal zabezpečiť, aby služby, ktoré poskytuje boli plne v súlade s právnymi predpismi účinnými v čase uzatvárania zmlúv. Žalovaný správny orgán je toho názoru, že konal na základe a v medziach zákona, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu a odmieta tvrdenia žalobcu o tom, že nezistil dostatočne skutkový stav veci. Ten považuje za jednoznačne preukázaný, správne právne posúdený a pokuta je podľa jeho názoru uložená oprávnene a v súlade so zák. č. 250/2007 Z. z.. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z., výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa ust. § 24 ods. 1, 5 zák. č. 250/2007 Z. z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2 000 000 Sk (66387,83 Eur); za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5 000 000 Sk.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a/, b/, d/ zák. č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 30. novembru 2011, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. d/, i/ zák. č. 129/2010 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa ust. § 19 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet ? neboli zrozumiteľné a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného v rozhodnom čase, tento zákon upravuje, štátnu kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu (ďalej len "kontrola vnútorného trhu"), pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu, ochranné opatrenia a pokuty za porušenie zákona, spoluprácu Slovenskej obchodnej inšpekcie s inými orgánmi verejnej správy a občianskymi združeniami.

Podľa ust. § 7 ods. 3 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného v rozhodnom čase, kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že dňa 18. januára 2011 zahájili inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v sídle žalobcu kontrolu za účelom preverenia písomných podnetov od spotrebiteľov, predmetom kontroly bolo preverenie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z., zák. č. 108/2000 Z. z. a zák. č. 129/2010 Z. z.. Z kontroly bol vyhotovený inšpekčný záznam spísaný na Inšpektoráte SOI pre Košický kraj dňa 24. januára 2011, 25. januára 2011, 2. februára 2011 a prejednaný dňa 16. februára 2011 v sídle spoločnosti žalobcu. Zároveň bol spísaný dodatok k inšpekčnému záznamu k šetreniu ďalších písomných podaní spotrebiteľov. Žalobcovi bolo inšpekciou SOI uložené opatrenie podľa ust. § 6 ods. 1 písm. d/ zák. č. 128/2002 Z. z. na základe ktorého sa

nariadilo žalovanému ako kontrolovanej osobe v lehote 15 dní zabezpečiť dodržiavanie ust. zák. č. 129/2010 Z. z., keď kontrolou bolo zistené, že v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi nebola uvedená správna ročná percentuálna miera nákladov, neboli spotrebiteľom poskytované predzmluvné informácie, nebola zabezpečená odborná spôsobilosť zamestnancov, nebolo vykonané odborné posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, v zmluve chýbali požadované údaje, nebola zabezpečená registrácia veriteľov NBS a neboli predkladané údaje o poskytnutých úveroch. Rozhodnutím zo dňa 16. júna 2011, č. P/0071/08/11 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000 Eur pre porušenie zákazu podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. v zmysle ktorého predávajúci nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nejasné informácie o nákupných podmienkach, keď vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania uvádzal v zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi (nájomná zmluva s následnou kúpou prenajatej veci č. 10000695, č. 10002019, č. 10000619) nepravdivé informácie o výške ročnej percentuálnej miery nákladov a nejasné informácie o cene predávaných výrobkov (odpredané na základe zmlúv č. 10000695, č. 10000948, č. 10000619). Pri určení výšky uloženej pokuty prihliadal správny orgán na charakter konania žalobcu, ktoré bolo vyhodnotené vzhľadom na zistený skutočný stav ako protiprávne tým, že žalobca ako predávajúci klamal spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých resp. nepresných údajov o nákupných podmienkach. Následkom ktorého bolo porušovanie práv spotrebiteľov chránených dotknutým ustanovením zákona o ochrane spotrebiteľa a to práva mať k dispozícii pravdivé a presné a jednoznačné údaje o úrovni nákupných podmienok. Uvedením nepravdivých údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluvách jednoznačne majúce charakter zmluvy o sprostredkovateľskom úvere vyhodnotil správny orgán ako závažné porušenie zákonom stanovených povinností majúcich za následok ohrozenie ekonomických záujmov spotrebiteľa. Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán aj na skutočnosť, že účel sledovaný zákonom vyjadreným v ust. § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nebol v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý. Uvedené rozhodnutie bolo na základe odvolania žalobcu rozhodnutím zo dňa 15. augusta 2011, č. SK/0404/99/2011 potvrdené. Predmetné rozhodnutie je predmetom prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s administratívnym ako aj súdnym spisom zhodne s názorom krajského súdu považuje žalobou napadnuté rozhodnutie za súladné so zákonom a odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu považuje za vecne správne. Žalobcove odvolacie námietky boli totožné s tými, ktoré vzniesol v samotnej žalobe a s ktorými sa krajský súd vysporiadal v potrebnom rozsahu na to, aby dal základ pre posúdenie a prijatie záveru odvolacieho súdu o jeho správnosti. Žalobca i naďalej zastáva názor, že žalovaný ako i krajský súd nedostatočne zistili skutkový stav a vec nesprávne právne posúdili, pričom jediným argumentom na podporu uvedeného, žalobca uviedol jeho presvedčenie, že z jeho strany nešlo o zavádzanie spotrebiteľa a kontrolné zistenia ohľadne zistenia rozdielu v rámci údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov je dôsledkom skutočnosti, že manipulačný poplatok bol zahrnutý do jednotlivých splátok a nebol zahrnutý v údajoch o ročnej percentuálnej miere nákladov. Okrem iného závažnosť tohto nedostatku sa snažil zľahčiť poukazom na fakt, že z jeho strany došlo k odstráneniu a tým vyhoveniu požiadavke právnej úpravy. Taktiež žalobca poukázal na neprimeranosť vo vzťahu k spoločenskej nebezpečnosti konania a to najmä s ohľadom na jeho neustálu snahu o úpravu zmluvných podmienok tak, aby bola v súlade s rýchlo sa meniacou právnou úpravou v oblasti spotrebiteľských zmlúv. Odvolací súd po preskúmaní zisteného skutkového stavu krajským súdom a následne správnym orgánom v rozsahu takto vznesenej odvolacej námietky konštatuje, že zistený skutkový stav považuje za náležite zistený, kedy kontrolné zistenia správneho orgánu považuje za skutočnosti, ktoré boli nepochybne a preukázateľne zistené. Z kontrolných zistení správneho orgánu vyplynulo, že pri kontrole správnosti výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov táto nebola uvedená pri zmluve č. 10000695, č. 10002019, č. 10000619 správne, čo správny orgán vyhodnotil ako porušenie povinnosti poskytovateľa služby zabezpečiť všetky svoje povinnosti tak, aby boli v súlade so zákonom. Toto konanie posúdil správny orgán ako klamanie spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých, nejasných a neurčitých údajov týkajúcich sa nákupných podmienok a toto konanie bolo správnym orgánom spoľahlivo preukázané. Toto kontrolné zistenie nebolo zo strany žalovaného v správnom konaní nijako spochybnené, keď žalovaný v rámci odvolania uviedol iba dôvod, ktorým sa snažil vysvetliť takto zistený rozdiel keď uviedol, že manipulačný poplatok, ktorý predstavuje poplatok prenajímateľovi v súvislosti s poskytovaním služieb nájomcovi bol zahrnutý do jednotlivých splátok, ale

nebol započítaný do RPMN, pretože nepredstavoval podľa názoru žalovaného náklad, ktorý vzniká v súvislosti s poskytovaním úverov ako napr. úročenie. Pripustil, že keďže nebol tento stav úplne konformný s právnymi predpismi tento manipulačný poplatok žalobca so svojich zmlúv odstránil. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd námietku žalobcu ohľadné nedostatočne zisteného skutkového stavu vyhodnotil ako nedôvodnú. Ďalej žalobca spochybnenie právneho posúdenia krajským súdom ako i správnym orgánom nepodložil žiadnou relevantnou argumentáciou, napriek tomu sa odvolací súd uvedeným zaoberal a dospel k záveru, že toto spochybnenie nemá oporu v správnym orgáne zistenom skutkovom stave, na ktorý aplikoval príslušné právne predpisy a z ktorého vyvodil správny právny záver založený na logickej súslednosti medzi takto zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením. Krajský súd obdobne ako správny orgán kvalifikoval neuvádzanie RPMN v spotrebiteľských zmluvách, resp. neuvádzanie správnej hodnoty ako klamanie spotrebiteľa kedy podľa ust. § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci (§ 2 písm. b/ bod 1. Zákona o ochrane spotrebiteľa), nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach. Uvedené odôvodnil krajský súd tým, že ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru a je preto dôležitou skutočnosťou pre spotrebiteľa, ktorý sa môže porovnaním nákladov kvalifikovane rozhodnúť pre spotrebiteľský úver. Uvedená definícia vyplýva z ust. § 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorého právna úprava prichádzala do úvahy v súvislosti so zmluvou č. 10002019, pretože tá bola uzavretá za účinnosti citovaného zákona. Napriek tomu je jednoznačne zrejmé, že ročná percentuálna miera nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy v zákone vychádzajúca z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Z uvedeného preto vyplýva, že do výpočtu za zahrňajú nielen výška úrokovej sadzby, ale aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou čo je v rozpore s presvedčením alebo právnym názorom žalobcu. Za porušenie jeho zákonnej povinnosti mu správny orgán uložil sankciu - pokutu podľa ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri ukladaní, ktorej správny orgán prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti a spôsob a následky porušenia povinnosti. Správny orgán sa s uvedenými atribútmi v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne jasne a určito vysporiadal, preto odvolací súd vo vzťahu k uvedenému poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Žalovaný sa s výškou uloženej pokuty v odôvodnení svojho rozhodnutia taktiež zaoberal pričom uviedol, že prvostupňový správny orgán pri určovaní výšky pokuty za zistené protiprávne konanie zohľadnil súčinnosť žalobcu pri uvádzaní rozporov do súladu s právnou úpravou. Snaha žalobcu o zníženie uloženej pokuty sa nestretla v rámci správneho konania s úspechom preto žalobca i naďalej spochybňuje výšku uloženej pokuty, ktorú považuje za likvidačnú a okrem iného svoje konanie, kedy upravoval zistené nedostatky, tak aby boli v súlade so zákonom a pripomienkami je podľa jeho názoru dôvodom na zníženie likvidačného postihu. S uvedeným sa však senát odvolacieho súdu nestotožňuje. V prvom rade je potrebné uviesť, že výška uloženej pokuty bola určená a uložená na spodnej hranici zákonnom povolenej sadzby a to po posúdení všetkých zákonných atribútov, kedy správny orgán vzhľadom na charakter protiprávneho konania - klamanie spotrebiteľa, závažnosť porušenia povinnosti správny orgán vyhodnotil konanie žalobcu ako závažné vzhľadom na následok porušenia uvedenej povinnosti a to - porušenie práv spotrebiteľov a ohrozenie ich ekonomických záujmov dospel k takto určenej výške pokuty. Taktiež pri jej určovaní bola zohľadnená snaha a konanie žalobcu o odstránenie zistených nedostatkov. Je potrebné zdôrazniť, že z pohľadu správnych súdov, pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie za správny delikt je výška sankcie výsledkom správneho uváženia, ktoré súd skúma iba, či toto uváženie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. (§ 245 ods. 2 O.s.p.), či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnymi procesnými postupmi. Hoci je základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať "zákonnosť" rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu istú výnimku tvorí ust. § 250i ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané

správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy. Z tejto revíznej právomoci správnych súdov vyplýva tzv. možnosť moderácie, čo znamená, že správny súd môže rozhodnúť aj o rozsahu sankcie. Správny súd môže teda individuálne posúdiť postih za správny delikt podľa okolností kedy po doplnení dokazovania prihliadne na primeranosť sankcie pokiaľ ide o závažnosť protiprávneho konania a jeho následky čo nesporne prispieva k posilneniu ochrany fyzických a právnických osôb pred nezákonným rozhodnutím správneho orgánu. Podstatou takto vyjadrenej plnej jurisdikcie správneho súdu je zákonne zabezpečenie, aby správny súd mohol vykonať dokazovanie v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci nezávisle na skutkových zisteniach správneho orgánu ku dňu jeho rozhodnutia a skutkový stav zistený správnym orgánom a doplnený súdom hodnotiť nezávisle na hodnotení skutkového stavu veci vykonaného správnym orgánom. Z tohto pohľadu však odvolací súd vzhľadom na už vyššie uvedené považuje zhodnotenie skutkového stavu správnym orgánom v predmetnej veci za správny a dostatočný odôvodňujúci uloženie sankcie v stanovenej výške, preto postup podľa citovaného ustanovenia nepovažoval za potrebný. Argumentácia žalobcu ohľadné dôvodu pre ktorý by sa mala znížiť uložená pokuta je právne bezvýznamná a to vzhľadom na to, že je v zásade jeho povinnosťou pristúpiť k odstráneniu vytýkaných nedostatkov a uložená pokuta je len dôsledkom toho, že vôbec došlo k porušeniu všeobecne záväzného právneho predpisu, pričom takto uložená pokuta plní jednak sankčnú a jednak preventívnu funkciu, aby v budúcnosti k porušovaniu povinností predávajúceho nedochádzalo.

S poukazom na vyššie uvedené obdobie ako krajský súd ani odvolací súd nezistil dôvody pre ktoré by malo dôjsť k zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie považuje za súladne so zákonom, odvolaním napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, ktoré poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.